

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفَ عِبَادَةً غَوَائِلَ الْكَذْبِ وَآفَاقَهَا. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الَّذِي حَذَّرَ أُمَّةَ مِنْ قَبَائِحِ الْخَدِيْعَةِ وَعَوْرَاتِهَا. وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ. آمَّا بَعْدُ

АЛДОВ ВА ФИРИБГАРЛИК – ОГИР ГУНОХ

Мухтарам аизилар! “Фириб” сўзи форс тилида алдаш, йўлдан оздирин, макр-ҳийла маъноларини билдиради. Шу ишни қилган ёки буни касбга айлантириб олган кимсани эса фирибгар дейилади. Алдов, фирибгарлик, ўғрилик шу қадар кенг тарқалдики, у кириб бормаган жой, у кириб бормаган соҳа қолмади: имтиҳонларда, тижоратда ва ҳатто никоҳ муносабатларида ҳам одамлар ёлғонни кенг ишлатишмоқда.

Ҳолбуки, динимизда бироннинг молини алдов, фирибгарлик, чув тушириш йўли билан ўзлаштиришдан қаттиқ қайтарилиган. Қуръони каримда бу ҳақда шундай баён этилган. Аллоҳ таоло айтади:

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُنْذِلُوا بِهَا إِلَى الْحَنَّامِ لَتُأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِلْمِ وَأَنْثُمْ تَعْلَمُونَ
яъни: “Мол ва бойликларингизни ўрталарингизда ботил йўллар билан емангиз. Шунингдек, била туриб, одамларнинг ҳақларидан бир қисмини гуноҳ йўл билан ейиш мақсадида уни ҳокимларга ҳавола этмангиз.” (Бақара сураси, 188-оят).

Исломда алдов, фирибгарлик, биронни чув тушириш, савдо-сотиқда алдамчилик каби иллатлар қораланган. Сир эмаски, кейинги вақтларда баъзи кишилар одамлардан қарзга ёки шерикчиликка, деб пул олиб, охир-оқибат уни қайтармай ўртада низо чиқиши, яқин кишилар бир-бири билан юз кўрмас бўлиб кетиши ҳолатлари кузатилмоқда. Албатта, зарурат учун қарз олиш ёки шерикчилик билан шуғулланиш жоиз. Бироқ, олган қарзини пайсалга солмай қайтариш, шерикчиликда эса хиёнат қиласлик лозим. Акс ҳолда бошланган ишлар ортга кетиб, касодга учраши тайин. Пайғамбаримиз саллаллоҳу алайҳи васаллам шундай марҳамат қилганлар:

“مَنْ أَخْذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخْذَهَا يُرِيدُ إِنْتَلْفَهَا أَتَلَفَهُ اللَّهُ” (Роах ал-амам бухари).
яъни: “Ким одамларнинг молини қайтариб бериш мақсадида олса, Аллоҳ таоло унга ёрдамчи бўлади. Ким одамларнинг молига талофат етказиши (чув тушириш) учун олса, Аллоҳ таоло унинг ўзиги талофат етказади” (Имом Бухорий ривояти).

Айниқса, савдо-сотиқ вақтида ҳаридорга фириб бериш, масалан, айбели молни айбини яшириб сотиш ёки сохта молни асл мол, деб сотиш энг оғир гунохдир. Қуидаги ҳадислар бунга очык далил бўлади.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дон сотаётган одамнинг ёнидан ўтиб қолибдилар. Унинг дони орасига қўл тиқиб кўрсалар, намланиб қолган экан. “*Бу нимаси?*”, деб сўрадилар. Сотувчи: “Эй Расулуллоҳ, унга ёмғир тегибди”, деди. Шунда Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам: “*Уни устига чиқариб қуймайсанми, одамлар кўтар эди*”, дедилар ва:

مَنْ غَشَّنَا فَلَيُسِّ مَنًا (رواه الإمام الحاكم).

яъни: “*Ким бизни алдаса, у биздан эмас*”, дедилар (Имом Ҳоким ривояти). Имом Табаронийнинг ривоятида эса:

وَالْمَكْرُ وَالْخَدِيْعَةُ فِي النَّارِ (رواه الإمام الطبراني).

яъни: “*Макр ва алдов дўзахдадир*” деганлари зиёда қилинган.

Демак, алдов, фирибгарлик, бирор нарсани сохталашибди мусулмоннинг иши эмас.

Фирибгарлик жиноятининг бугунги кунда кенг тарқалган яна бир кўриниши порахўрлик ҳисобланади. Порахўрлик дунёнинг деярли хар бурчагида илдиз отган разил бир иллатdir. Амалдорларнинг ўз вазифаларини сустеъмол қилиб, шахсий манфаатларини биринчи ўринга қўйган ҳолда давлат мол-мулкидан фойдаланиши жамиятнинг турли хил жабҳаларда ўсиш ва ривожланишдан тўхтаб қолиши, оддий халқнинг ислоҳотларга бўлган ишончининг йўқолиши, одамларнинг ўз ҳаётларини ўзгартиришга қаратилган ташаббусларининг йўққа чиқиши сингари ўта салбий ҳолатларга олиб келиши мумкин. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай деганлар:

لَعْنَ اللَّهِ الرَّاَشِي وَالْمُرْتَشِي وَالرَّائِشَ الَّذِي يَمْشِي بَيْنَهُمَا (رواه الإمام أحمد).

яъни: “*Пора берганга ҳам, пора олганга ҳам, улар ўртасида воситачи бўлганга ҳам Аллоҳнинг лаънати бўлсин*” (Имом Аҳмад ривояти).

Пора берувчи жамиятда белгиланган низомни бузган, адолатли қонун мажмуасини ўз фойдасига ишлатган, ҳақсизлик қилиб ишини бажариб кетган ҳисобланади. Пора олувчи виждонини еган, ноҳақлика, адолатсизликка рози бўлган, ўз манфаатини ўйлаган, халқ ҳақига хиёнат қилган бўлади.

Абу Хумайд Соъидий разияллоҳу анху ривоят қиласиди: “Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам Бану Сулайм қабиласидан закот йиғишида Ибн Лутбия исмли бири кишининг хизматидан фойдаландилар. У закот йиғиб келгач, Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васалламга ҳисоб-китоб бераётib: “Бу (закот) сизники, бунисини эса менга ҳадя қилишди”, – деди. Шунда Набий алайҳиссалом минбарга чиқиб: “*Нега мен юборган хизматчи: “Бу сизга, буниси эса менга”, – деб айтади? Отаси ёки онасининг уйида қолганда, унга ҳадя улашишармиди? Менинг жонум Унинг қўлида бўлган Зотга қасамки, кимки ўзига тегишили бўлмаган нарсани олса, у Қиёмат куни елкасида бўкираётган туюни ёки мораётган сигирни ёки балаётган қўйни топади*”, деб айтдилар”.

Фирибгарликнинг бугунги кундаги яна бир кўриниши судхўрлиқдир. Ислом дини молни тижорат йўли билан кўпайтиришга ижозат беради. Аммо

молни судхўрлик йўли билан қўпайтиrmокчи бўлганларни қаттиқ қоралади ва судхўрликнинг озини ҳам, қўпини ҳам ҳаром қилди. Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

إِذَا ظَهَرَ الرِّبَّا فِي قُرْبَةٍ ، فَقَدْ أَحَلُوا بِأَنفُسِهِمْ عَذَابَ اللَّهِ (رواه الإمام الحاكم).

яъни: “Агар зино ва рибо бирон қавмда тарқалса, улар ўзлари учун Аллоҳнинг азоби келишига йўл очибдилар”, деганлар (Имом Ҳоким ривояти).

Мухтарам жамоат! Ҳаром луқмадан, бировнинг ҳаққидан қўрқмайдиган кишиларнинг фарзандлари ўзлари орзу қилгандек одам бўлишадими? Йўқ, албатта! Улар ҳам нари борса бировнинг ҳаққидан қўрқмайдиган ва энг ёмони, ота-она розилигини топишга рағбат қилмайдиган кимсалар бўлади, Аллоҳ асрасин. Чунки Пайғамбаримиз саллаллоҳу алайҳи васаллам:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَمْ نَبَتْ مِنْ سُكْنٍ (رواه ابن حبان في صحيحه).

яъни: “Ҳаром еб ўсган вужуд жаннатга кирмайди”, деганлар (Имом Ибн Ҳиббон ривояти).

Сўфи Оллоёр раҳимаҳуллоҳ бу борада шундай деган:

Кўнгил Ҳақ файзига бўлсун десанг чок,

Ки, аввал мартаба халқингни қил пок.

Яъни, агар кўнглингни Аллоҳ таолонинг илҳоми кириши учун очик қилай десанг, унинг биринчи шарти томоғингни буткул ҳаромдан пок қилмоғинг кераклигидир. Чунончи:

Ема зарра ҳаром оғуиста нондин,

Бўлур чоҳи најас бир қатра қондин.

Яъни, ҳалқумни пок қилмоқлик аввал бошда ҳаром аралашган неъматларни емаслик билан бўлади. Агар еган неъматингда бир заррача ҳаром бўлса-да, ул таомни емаслик керак. Чунки, қудуққа бир томчи қон ёки хамр тушса, најас қилар. Шунга ўхшаб кўп ибодатдан ҳосил қилган савобинг бир оз ҳаром аралашган неъматдан ейиш билан йўққа чиқар. Уламолар айтурларки, биров ҳаром луқма билан тоат-ибодат қилса, гарчи кечалари уйғоқ туриб, кундузлари рўза тутса-да, қабул бўлмас.

Оила ва фарзандларимизга оз бўлса ҳам ҳалол ризқ топиб беришга ҳаракат қиласлийк. Зоро, барака ҳалолликда экани ҳамда дунё ва охират саодатига эришишнинг асосий омили покликда эканлигини асло унутмайлик.

ИЛОВА: РАЖАБ ОЙИ ФАЗИЛАТИ

Ражаб ойи қамарий ойларнинг еттинчиси бўлиб, уруш ҳаром қилинган улуғ ойлардан бири ҳисобланади. Зоро, “режаб” сўзи луғатда “улуғлаш”, “хурмат бажо келтириш” маъноларини англатади. Жоҳилият даври араблари бу ойни улуғлагани ва ҳурматлагани боис шу ном билан аталиб қолган.

Саҳобаи киромлар ва улардан кейинги салафи солиҳларимиз Рамазон ойидан сўнг тутган рўзаларини қабул бўлишини Аллоҳ таолодан сўрашар эди. Режаб ойи келганда эса, Рамазонга соғ-саломат етишни сўрар эдилар. Бу ҳақида Пайғамбаримиздан қуидаги ҳадис ҳам ривоят қилинган:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ . قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ رَجَبَ قَالَ : "اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ ، وَشَعْبَانَ ،

وَبَلَغْنَا رَمَضَانَ" (رواه الإمام ابن عساکر والبيهقي).

яъни: Анас ибн Молик разияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Ражаб ойи кирса, Набий саллаллоҳу алайҳи васаллам: “Эй Аллоҳ! Ражаб ва Шаъбон ойларида бизга барака бергин ва Рамазон ойига етказгин”, дер эдилар” (Имом Ибн Асокир ва Имом Байҳақий ривоят қилган).

Машхур тобеинлардан бўлган Абу Қилоба раҳимаҳуллоҳ Ражаб ойи фазилати ҳақида шундай деган:

عن عَامِرٍ بْنِ شِبْلٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا قَلَبَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَقُولُ: "فِي الْجَنَّةِ قَصْرٌ لِصُوَّامِ رَجَبٍ" (رواه الإمام البيهقي).

яъни: Омир ибн Шиблдан ривоят қилинади, Абу Қилоба разияллоҳу анҳудан эшитдим, у зот айтадилар: “Ражаб ойида рўза тутувчилар учун жсаннатда бир қаср бор” (Имом Байҳақий ривояти).

Шундай экан, имкони бор кишилар Ражаб ойидан бошлаб, нафл рўзаларни тутиб, Рамазон рўзасига ўзларини тайёрлаб боришлари мақсадга мувофиқ бўлади.

Демак, Ражаб ойида ҳам бошқа ойларда бўлгани каби нафл рўза ва намозлар бирор кунга белгиламасдан, одат қилиб олмасдан ўқилаверади. Шундагина шариатимизда кўрсатилмаган турли бидъат ва хурофотдан узок бўлинади.

Илова: Ҳашар – элга ярашар!

Маълумки, баҳор қўклам фаслидир. Шу кунларда атроф-муҳит тозалигига яна бир карра эътибор бериш динимиз кўрсатмаларига мувофиқдир. Мана шундай хайри ишларни амалга ошириш мақсадида Экология ва атроф-муҳитни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси томонидан жорий йилнинг 11-17 март кунлари Тошкент шахрида “Hashar Week” ижтимоий лойиҳасини амалга ошириш режалаштирилган. Мазкур ҳашарда барчамиз фаол қатнашиб, уйжойларимиз ва маҳалла-қўйимизда ободонлаштириш, ариқ ва сув ҳовузларини тозалаш, қабристон ва зиёратгоҳларни тартибга келтириш, шу билан бирга, бўш ерларга манзарали ва мевали дарахт қўчатлар экиш, гул қўчатларини ўтқазиш айни муддаодир.

Аллоҳ таоло барчамизни хайрли ишларда бардавом айлаб, юртимиз ободлиги йўлида олиб бораётган ишларимизда Ўзи мададкор бўлсин.

ИЛОВА: “Вақф” хайрия жамоат фонди томонидан ўтган ҳафтада Бухоро вилоятида имконияти чекланган шахсларни қўллаб-қувватлаш мақсадида **12 000 000 (үн икки миллион)** сўм, соғлигини тиклаш, дори-дармон ва жарроҳлик амалиётлари учун моддий ёрдам сўраб мурожаат қилган 38 нафар кишига **27 000 000 (йигирма етти миллион)** сўм, жами **39 000 000 (ўттиз тўқиз миллион)** сўм хайрия қилинди.

Муҳтарам имом-домла! Келгуси жума маъruzаси “ТАДБИРКОРЛИК – ЯРИМ РИЗК” мавзусида бўлади. Жамоатга эълон қилишингизни сўраймиз.